

[Undervisningsministeren.]

enings Side været rejst Krav om Nedsættelse af Timetallet for Børnene. Det er jeg meget bange for, og jeg synes ikke, at man skal begynde at bøde paa Læremangelen ved straks at nedskære Timetallet eller opfordre Kommunerne til at nedskære det, men jeg tror, at det hist og her kan blive nødvendigt, og saa er det jo saadan med den nuværende Lovgivning, at den bestaaende Folkeskolelov paa dette Omraade ikke er fuldført, ikke kan kræves fuldført før i 1950, og at der altsaa er en Mulighed for, hvor det er nødvendigt, at gaa til en saadan Timenedsættelse efter den gamle Lov. Jeg tror ogsaa, det bliver nødvendigt rundt omkring, for at Lærerne vil være villige til at paatage sig Overtimer. Jeg vil opfordre danske Lærere til i den vanskelige Situation, vi staar i, og som bliver vanskeligere og vanskeligere, ikke at være bange for at paatage sig dette Ekstraarbejde, fordi det kan være nødvendigt — og det er jo alle enige om —, for at disse overordentlig vanskelige Forhold ikke skal forringe vor Skoles Standard i højere Grad end absolut uundgaaeligt.

Jeg tror ogsaa, at man kommer til, hvad man allerede gør nu rundt omkring, at anvende til Vikarer pensionerede Lærere, der er i Stand til at undervise. Læremangelen viser sig jo tit ved, at man ikke kan faa Vikarer til at passe Timer, der er blevet ledige, fordi Lærerne er syge, har Kursus, eller hvad det nu kan være. Vi maa sikkert ogsaa fortsætte med, som man i Aar efter Opfordring fra Ministeriets Side har forsøgt, at lade Seminarister fra 3die Klasse faa en Maanedes Orlov, hvor de tager ud som Vikarer. Derved faar de ogsaa en nyttig Uddannelse til den Lærergerning, de senere skal gaa ind til. Efter de Beretninger, jeg har set, har det slaaet umaadelig godt an, og det er altsaa noget, vi kan fortsætte med.

Jeg vil endelig have Lov at sige, at der er et andet alvorligt Forhold, vi staar over for, og det er den Skolenød, der truer foruden Læremangelen.

Jeg tror, vi kommer til at se i Øjnene, at der er til syvende og sidst noget, der er til Grund liggende, helt fornødent, og jeg tror ogsaa, at vi gaar ind i en Tid, hvor vi maa stræbe efter næsten helt ud

at imødekomme dette til Grund liggende for hele Undervisningen, og saa maa vi lade alt, hvad der kunde pynte, og hvad der kunde være meget nyttigt og glædeligt, hvile en Tid. Jeg understreger det, fordi jeg ikke er glad for det, idet jeg som gammel Skolemand og en Mand, som har Kærlighed til sin Skole, jo gerne vilde se en rig Udvikling paa dette Omraade. Jeg tror imidlertid, at man lige saa godt kan gøre sig klart — og det er ogsaa rart, Befolkningen gør sig klart —, hvordan det hele ligger.

Det ærede Medlem Hr. Karl Olsen frygtede for, at den Ordning, vi nu indfører, skulde blive en varig Ordning. Ja, saadan en Frygt har man Lov til at nære. Jeg deler imidlertid ikke denne Frygt. Hvis Ordningen skulde vise sig at være fornuftig og god sammen med det, som nu er foreslaaet, og som jeg er enig i, og at kalde paa andre Befolkningkredse, tror jeg ikke, man skal være bange for at bevare den; men det kan kun Tiden vise.

Det er ikke rigtigt, at dette i og for sig er noget nyt. Det nye i dette Forslag med Hensyn til Studenterne er ikke det, at Studenter kan komme ind paa et Seminarium, det er noget, de har kunnet komme i mange Aar. Der er dem, der har maattet læse i 4 Aar, andre i 3 Aar, men nu foreslaar vi en Uddannelse paa 2½ Aar. Det er det nye i Sagen, og da vi alle er enige om, at vi staar i en Læremangel, maa vi ønske, at der kommer Folk fra en større Kreds til Læreruddannelse, ellers naas Formaålet ikke. Man kan ikke, saa lidt i denne Sag som i nogen anden, baade blæse og have Mel i Munden.

Det ærede Medlem Frk. Inger Merete Nordentoft udtalte Ønsket om, at Kommunerne ikke vilde benytte sig af Paragraffen om, at man kunde undlade at indskrive Børn under de 6¾ Aar. Jeg vil dog sige dertil, at det maa da vist være Formaålet, at man er i Stand til baade lokalemæssigt og lærermæssigt at undervise de Børn i Skolen, der er undervisningsmodne og kan tage imod Undervisningen. Skulde det vise sig, at man hist og her af lokalemæssige Grunde paa Grund af Læremangel ikke kan gøre dette, vil jeg dog mene, at det er det rigtige, at man skærer denne, jeg vil ikke sige Aargang, men disse yngste Børn fra